Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

TARYBOS DIREKTYVA 92/119/EEB

1992 m. gruodžio 17 d.

nustatanti Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos

(OL L 62, 1993 3 15, p. 69)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Tarybos direktyva 2002/60/EB 2002 m. birželio 27 d.	L 192	27	2002 7 20
►M2	Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 806/2003 2003 m. balandžio 14 d.	L 122	1	2003 5 16
►M3	Komisijos sprendimas 2006/911/EB, 2006 m. gruodžio 5 d.	L 346	41	2006 12 9
►M4	Tarybos Direktyva 2006/104/EB 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	352	2006 12 20
►M5	Komisijos direktyva 2007/10/EB 2007 m. vasario 21 d.	L 63	24	2007 3 1
►M6	Komisijos sprendimas 2007/729/EB, 2007 m. lapkričio 7 d.	L 294	26	2007 11 13
►M7	Tarybos direktyva 2008/73/EB 2008 m. liepos 15 d.	L 219	40	2008 8 14

iš dalies keičiama:

►A1	Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo aktas	C 241	21	1994 8 29
►A2	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	2003 9 23

pataisyta:

►C1 Klaidų ištaisymas, OL L 145, 2009 6 10, p. 49 (92/119/EEB)

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 92/119/EEB

1992 m. gruodžio 17 d.

nustatanti Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi Sutarties II priede pateiktas gyvų gyvūnų sąrašas; kadangi prekyba gyvais gyvūnais yra svarbus žemės ūkiu besiverčiančių gyventojų pajamų šaltinis;

kadangi būtina Bendrijoje nustatyti kontrolės priemones, kurių turi būti imamasi kilus ligos protrūkiui, tokiu būdu siekiant užtikrinti racionalią žemės ūkio sektoriaus plėtrą ir skatinti gyvūnų sveikatos apsaugą Bendrijoje;

kadangi ligos protrūkis gali įgauti epizootijos mastą, sukeldamas mirštamumą ir tokius trukdžius, kurie galėtų ženkliai sumažinti gyvulininkystės rentabilumą;

kadangi kontrolės priemonių turi būti imtasi kuo greičiau įtarus ligą, kad skubūs ir efektyvūs veiksmai būtų įgyvendinami tuoj pat patvirtinus ligos buvimą;

kadangi numatomos priemonės turi užkirsti kelią ligų plitimui, visų pirma kruopščiai tikrinant gyvūnų ir galinčių perduoti infekciją produktų judėjimą;

kadangi Bendrijoje ligų prevencija paprastai turėtų remtis nevakcinavimo politika; kadangi vis dėlto svarbu numatyti vakcinavimą tais atvejais, kai to reikia imtis susidarius pavojingai situacijai;

kadangi tam, kad visi vakcinuoti gyvūnai galėtų būti atpažinti, svarbu, kad jie būtų paženklinti; kadangi norint suteikti būtinas garantijas, vakcinos kokybę turi patvirtinti Bendrijos paskirta etaloninė laboratorija;

kadangi išsamus epidemiologinis tyrimas yra būtinas, siekiant užkirsti kelią ligų plitimui; kadangi šiam tikslui valstybės narės turi įsteigti specialius struktūrinius vienetus;

kadangi siekiant garantuoti kontrolės sistemos veiksmingumas, ligų diagnostika turi būti suderinta ir vykdoma prižiūrint kompetentingoms laboratorijoms, kurias turėtų koordinuoti Bendrijos paskirta etaloninė laboratorija;

kadangi 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimo 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ([4]) 3 straipsnis taikomas kilus nors vienos iš ligų, nurodytų I priede, protrūkiui;

kadangi bendrosios priemonės šioms ligoms kontroliuoti yra pagrindas vienodam gyvūnų sveikatos lygio standartui palaikyti;

kadangi taip pat turėtų būti nustatytos konkrečios nuostatos kiekvienai atskirai ligai ir, pirmiausia, kiaulių vezikulinei ligai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

([1]) OL C 148, 1991 6 7, p. 12.
([2]) OL C 280, 1991 4 28, p. 124.
([3]) OL C 339, 1991 12 31, p. 12.
([4]) OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 91/133/EEB (OL L 66, 1991 3 13, p. 18).

▼B

1 straipsnis

Ši direktyva apibrėžia Bendrijos kontrolės priemones, kurios turi būti taikomos kilus vienos iš ligų, nurodytų I priede, protrūkiui.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamos sąvokos:

1) *Ūkis*: bet kuris (žemės ūkio arba kitas) valstybės narės teritorijoje esantis veiklos vienetas, kuriame laikomi ar veisiami gyvūnai.

2) *Gyvūnas*: tam tikros rūšies, kuri gali būti tiesiogiai veikiama atitinkamos ligos, naminis gyvūnas, arba bet kuris laukinis stuburinis gyvūnas, kuris gali būti užkrečiamosios ligos priežastimi kaip užkrato nešiotojas arba infekcijos židinys.

▼C1

3) *Užkrato pernešėjas*: bet kuris stuburinis arba bestuburis gyvūnas, kuris mechaniniu ar biologiniu būdu gali pernešti ir platinti konkrečios ligos sukėlėją.

▼B

4) *Savininkas arba laikytojas*: fizinis ar juridinis asmuo ar asmenys, kuriam priklauso gyvūnai arba kuris yra įgaliotas laikyti gyvūnus, gaudamas arba negaudamas piniginį atlygį.

5) *Inkubacinis laikotarpis*: tikėtinas laikas tarp ligos sukėlėjo patekimo į organizmą iki pirmųjų klinikinių ligos požymių atsiradimo. Šio laikotarpio trukmė yra nurodyta I priede, atsižvelgiant į kiekvieną konkrečią ligą.

6) *Infekcijos patvirtinimas*: kompetentingos institucijos pranešimas apie I priede išvardytų ligų nustatymą remiantis laboratoriniais tyrimų rezultatais; tačiau kilus epidemijai, kompetentinga institucija gali taip pat patvirtinti ligą remdamasi klinikiniais ir (arba) epidemiologiniais rezultatais.

7) *Kompetentinga institucija*: centrinė valstybės narės institucija, atsakinga už veterinarinius patikrinimus arba bet kuri jos įgaliota veterinarinė institucija.

8) *Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas*: kompetentingos institucijos paskirtas veterinarijos gydytojas.

3 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad įtarus vieną iš ligų, nurodytų I priede, kompetentinga institucija nustatyta tvarka ir nedelsdama apie tai praneštų.

4 straipsnis

1. Kai įtariama, kad viename iš ūkių gyvūnai yra infekuotiar užkrėstiviena iš ligų, nurodytų I priede, valstybės narės užtikrina, kad oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas nedelsdamas pradėtų oficialų tyrimą, kuriuo būtų patvirtintas arba paneigtas susirgimas konkrečia liga, visų pirma jis paima arba įpareigoja paimti atitinkamus mėginius laboratoriniams tyrimams atlikti. Tuo tikslu, įtariamieji gyvūnai gali būti atvežami iki laboratorijų, prižiūrint kompetentingai institucijai, kuri imasi atitinkamų priemonių, kad būtų išvengta ligos plitimo.

2. Pranešusi apie ligos įtarimą, kompetentinga institucija skelbia oficialią ūkio priežiūrą ir visų pirma duoda nurodymus, kad:

a) būtų surašyta visų ligai imlių rūšių gyvūnų kategorijos, užregistruotas kiekvienos kategorijos nugaišusių, infekuotų arba įtariamų, kad gali būti infekuoti ar užkrėsti, gyvūnų skaičius; surašymas papildomas naujais duomenimis, atsižvelgiant į per įtariamąjį laikotarpį

▼B

gimusius ar nugaišusius gyvūnus; šio surašymo duomenys nuolat atnaujinami ir išduodami, pateikus prašymą, ir gali būti kontroliuojami kiekvieno tikrinimo metu;

b) visi imlių rūšių gyvūnai ūkyje būtų laikomi tose pačiose patalpose arba būtų uždaryti į izoliatorius, atsižvelgiant, prireikus, į galimą užkrato pernešėjų poveikį;

c) nė vienas ligai imlus gyvūnas nepatektų į ūkį ir nebūtų iš jo išvežtas;

d) bet koks:

— asmenų, kitų gyvūnų rūšių, kurios nėra imlios atitinkamai ligai, ir transporto priemonių judėjimas į ūkį ir iš jo,

— mėsos ar gyvūnų skerdenų arba gyvūnų pašarų, įrangos, atliekų, mėšlo, pakratų ar kurių nors kitų dalykų, galinčių pernešti ligą, įvežimas ar išvežimas

e) vyktų tik turint kompetentingos institucijos leidimą, kuri nustato reikalavimus, kad būtų išvengta bet kokios ligos plitimo rizikos; kad būtų įrengtos atitinkamos dezinfekavimo priemonės įeinant arba įvažiuojant ir išeinant arba išvažiuojant iš pastatų ar patalpų ar vietų, kuriose laikomi ligai imlių rūšių gyvūnai;

f) būtų atlikti epizootinis tyrimas, numatytas 8 straipsnyje.

3. Kol įsigalios oficialios 2 dalyje nustatytos priemonės, įtariamų sergant gyvūnų savininkas arba laikytojas imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų laikomasi 2 dalies, išskyrus f punktą.

4. Kompetentinga institucija gali taikyti vieną iš priemonių, numatytų 2 dalyje, ir kitiems ūkiams, jeigu jų vieta, išdėstymas arba ryšiai su ūkiu, kuriame įtariama liga, leidžia įtarti užkrėtimo galimybę.

5. 1 ir 2 dalyse minimos priemonės vykdomos tol, kol įtarimą apie ligą paneigia oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas.

5 straipsnis

1. Oficialiai patvirtinus, kad ūkyje aptikta viena iš I priede išvardintų ligų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija, be 4 straipsnio 2 dalyje nustatytų priemonių, pareikalautų, kad:

a) nedelsiant būtų užmušami vietoje visi ligai imlių rūšių gyvūnai. Nugaišę ar užmušti gyvūnai sudeginami arba, jei galima, ten pat užkasami arba sunaikinami skerdenų perdirbimo įmonėje. Šios operacijos vykdomos taip, kad ligos sukėlėjo išplatinimo rizika būtų minimali;

b) būtų sunaikinti ar atitinkamai apdorotos visos medžiagos ir atliekos, pavyzdžiui, pašarai, pakratai, mėšlas arba srutos, kurios gali būti užkrėstos. Šis apdorojimas, atliekamas pagal oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nurodymus, turėtų sunaikinti visus ligos sukėlėjus ar užkrato pernešėjus;

c) įgyvendinus priemones, išvardytas a ir b punktuose, pastatai, kur laikomi ligai imlių rūšių gyvūnai, jų prieigos, galėjusios užsikrėsti transporto priemonės ir įranga būtų valomi ir dezinfekuojami kaip nurodyta 16 straipsnyje;

d) būtų atlikti epizootiniai tyrimai, numatyti 8 straipsnyje.

2. Gyvūnai užkasami pakankamai giliai, kad mėsėdžiai gyvūnai negalėtų atkasti skeletų ar 1 dalies a ir b punktuose nurodytų atliekų, ir tinkamo dirvožemio vietose, kad nebūtų užteršti gruntinis vanduo ar pakenkta aplinkai.

3. Kompetentinga institucija 1 dalyje numatytas priemones gali taikyti ir kaimyniniams ūkiams, jeigu jų vieta, išdėstymas ar ryšiai su ūkiu, kuriame buvo patvirtinta liga, leidžia įtarti apie galimą užkrėtimą.

▼B

4. Kompetentinga institucija leidžia atstatyti ūkį po to, kai oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas patikrina ir įsitikina, kad valymas ir dezinfekavimas pagal 16 straipsnį atliktas patenkinamai.

6 straipsnis

Įtarus, kad laukiniai gyvūnai gali būti infekuoti ar užkrėsti, valstybės narės užtikrina, kad būtų įgyvendintos atitinkamos priemonės. Veterinarijos nuolatiniame komitete, įsteigtame Sprendimu 68/361/EEB ([1]), valstybės narės informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie priemones, kurių buvo imtasi.

7 straipsnis

1. Jeigu ūkiai sudaryti iš dviejų ar daugiau atskirų gamybos vienetų, kompetentinga institucija gali nukrypti nuo 5 straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimų, taikomų užkrėsto ūkio sveiką produkciją gaminantiems vienetams, jeigu oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas yra patvirtinęs, kad šių vienetų struktūra ir dydis bei juose atliekamos operacijos yra visiškai nesusijusios gyvūnų laikymu, personalu, įranga ir šėrimu, kad būtų išvengta ligos sukėlėjo plitimo iš vieno gamybos vieneto į kitą.

2. Kai laikomasi 1 dalies, Komisijos sprendimu 88/397/EEB ([2]) nustatytos taisyklės taikomos *mutatis mutandis*. 25 straipsnyje nustatyta tvarka šios taisyklės gali būti pakeistos, atsižvelgiant į ypatingas konkrečios ligos savybes.

8 straipsnis

1. Epizootiniais tyrimais nustatoma:

a) laikotarpis, kurį liga galėjo būti ūkyje, kol apie ją buvo pranešta ar ji buvo įtarta;

b) ligos atsiradimo ūkyje galima kilmė ir kiti ūkiai, kuriuose yra įtariamų užsikrėtus ar užkrėstų ligai imlių rūšių gyvūnų;

c) asmenų, gyvūnų, skerdenų, transporto priemonių, įrangos ar kitų medžiagų, galinčių pernešti ligos sukėlėją iš minėtų ūkių arba į juos, judėjimas;

d) prireikus, užkrato pernešėjai ir jų paplitimas.

2. Įkuriamas krizių valdymo padalinys, siekiant visapusiškai koordinuoti visas priemones, būtinas garantuoti greitą ligos likvidavimą ir epizootinių tyrimų atlikimą.

Bendrąsias taisykles, susijusias su nacionaliniais krizių valdymo padaliniais ir Bendrijos krizių valdymo padaliniu, kvalifikuota balsų dauguma nustato Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

9 straipsnis

1. Jei oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas nustato ar, remdamasis patvirtintais duomenimis, mano, kad liga galėjo patekti iš kitų ūkių į 4 straipsnyje minimą ūkį arba iš pastarojo į kitus ūkius dėl asmenų, gyvūnų ar transporto priemonių judėjimo ar kaip nors kitaip, šiems kitiems ūkiams skiriama oficiali priežiūra pagal 4 straipsnį; ši priežiūra vykdoma tol, kol oficialiai bus paneigtas įtarimas dėl ligos.

2. Jei oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas nustato ar, remdamasis patvirtintais duomenimis, mano, kad liga galėjo patekti iš kitų

([1]) OL L 255, 1968 10 18, p. 23.
([2]) 1988 m. liepos 12 d. Komisijos sprendimas 88/397/EEB, suderinantis valstybių narių nustatytas Tarybos direktyvos 85/511/EEB 6 straipsnio taikymo taisykles (OL L 189, 1988 7 20, p. 25).

▼B

ūkių į 5 straipsnyje minimą ūkį arba iš pastarojo į kitus ūkius dėl asmenų, gyvūnų ar transporto priemonių judėjimo ar kaip nors kitaip, šiems kitiems ūkiams skiriama oficiali priežiūra pagal 4 straipsnį; ši priežiūra vykdoma tol, kol oficialiai bus paneigtas įtarimas dėl ligos.

3. Kai ūkyje buvo taikomos 2 dalies nuostatos, kompetentinga institucija ūkiui dėl kiekvienos ligos ir toliau taiko 4 straipsnio nuostatas maksimaliu inkubacijos laikotarpiu, skaičiuojant nuo galimos užkrato patekimo datos, kuri nustatoma epizootiniais tyrimais, numatytais 8 straipsnyje.

4. Jei kompetentinga institucija mano, jog sąlygos yra palankios, ji gali apriboti priemones, numatytas 1 ir 2 dalyse, ūkio daliai ir ten esantiems gyvūnams, jeigu toks ūkis atitinka 7 straipsnyje nustatytas sąlygas, arba tik ligai imlių rūšių gyvūnams.

10 straipsnis

1. Oficialiai patvirtinus vienos iš konkrečių ligų diagnozę, valstybės narės užtikrina, kad apie užkrėstą ūkį kompetentinga institucija paskelbtų ne mažiau kaip 3 km spindulio apsaugos zoną, kuri įeitų į mažiausiai 10 km spindulio stebėjimo zoną. Nustatant zonų ribas atsižvelgiama į geografinius, administracinius, ekologinius ir epizootinius veiksnius, susijusius su konkrečia liga, ir ligos kontrolės sąlygas.

2. Tuo atveju, kai zonos apima kelių valstybių narių teritorijas, tų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja nustatant 1 dalyje minimų zonų ribas. Tačiau prireikus apsaugos ir stebėjimo zonos nustatomos 26 straipsnyje numatyta tvarka.

3. Valstybėms narėms pateikus pagrįstą prašymą arba Komisijos iniciatyva gali būti, 26 straipsnyje numatyta tvarka, priimtas sprendimas pakeisti (sumažinti arba padidinti, atsižvelgiant į padėtį) 1 dalyje nustatytų zonų ribas arba apribojimų trukmę, atsižvelgiant į:

— jų geografinę padėtį ir ekologinius veiksnius,

— meteorologines sąlygas,

— užkrato nešiotojus, jų paplitimą ir tipą,

— epizootinių tyrimų, numatytų 8 straipsnyje, rezultatus,

— laboratorinių tyrimų rezultatus,

— taikytas kontrolės priemones.

11 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad apsaugos zonoje būtų taikomos šios priemonės:

a) nustatomi visi ūkiai, kuriuose laikomi ligai imlių rūšių gyvūnai;

b) periodiškai tikrinami ūkiai, kuriuose laikomi ligai imlių rūšių gyvūnai, atliekamas minėtų gyvūnų klinikinis tyrimas, prireikus imami mėginiai laboratoriniam tyrimui; turi būti tikrinimų ir jų rezultatų registras, o šių tikrinimų dažnumas turi būti proporcingas epizootinės ligos pavojingumui ūkiuose, keliančiuose didžiausią pavojų;

c) uždraudžiamas ligai imlių gyvūnų judėjimas ir jų vežimas viešaisiais ir privačiais keliais, išskyrus ūkio aptarnavimo kelius; tačiau kompetentinga institucija gali leisti nukrypti nuo tokio draudimo vežant gyvūnus tranzitu keliu ar geležinkeliu, jų neiškraunant arba nesustojant;

d) ligai imlių rūšių gyvūnai turi likti ūkyje, kuriame jie laikomi, išskyrus tuos atvejus, kai jie vežami oficialiai prižiūrint į skerdyklą, esančią toje pačioje zonoje, skubiam skerdimui arba, jei toje zonoje nėra kontroliuojamos skerdyklos, į kompetentingos institucijos

▼B

paskirtą skerdyklą stebėjimo zonoje. Kompetentinga institucija gali leisti vežti į skerdyklą tik po to, kai oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas atlieka visų ligai imlių rūšių gyvūnų apžiūrą ūkyje ir patvirtina, kad nė vienas gyvūnas nėra įtariamas užkrėstu. Kompetentinga institucija, atsakinga už skerdyklą, informuojama apie ketinimą vežti ten gyvūnus.

2. Apsaugos zonoje taikomos priemonės galioja bent jau maksimalų atitinkamos ligos inkubacijos laikotarpį po to, kai gyvūnai iš užkrėsto ūkio sunaikinami pagal 5 straipsnį ir atliekami valymo ir dezinfekavimo veiksmai pagal 16 straipsnį. Tačiau jei ligą perduoda užkratą pernešantys vabzdžiai, kompetentinga institucija gali nustatyti taikomų priemonių trukmę ir nuostatas dėl galimo saugių gyvūnųįvežimo į ūkį. Valstybės narės nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas Veterinarijos nuolatinio komiteto valstybes nares apie priemones, kurių buvo imtasi.

Pirmoje pastraipoje minimam laikotarpiui pasibaigus, stebėjimo zonoje taikomos taisyklės taip pat taikomos ir apsaugos zonoje.

12 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad stebėjimo zonoje būtų taikomos šios priemonės:

a) nustatomi visi ūkiai, kuriuose laikomi ligai imlių rūšių gyvūnai;

b) uždraustas ligai imlių rūšių gyvūnų judėjimas viešaisiais keliais, išskyrus gyvūnų varymą į ganyklas arba į jiems laikyti skirtas patalpas; tačiau kompetentinga institucija gali leisti vežti gyvūnus tranzitu, keliu ar geležinkeliu, jų neiškraunant ir nesustojant;

c) ligai imlių rūšių gyvūnai stebėjimo zonoje vežami tik leidus kompetentingai institucijai;

d) ligai imlių rūšių gyvūnai lieka priežiūros zonoje maksimalų inkubacinį laikotarpį po paskutinio nustatyto susirgimo atvejo. Vėliau gyvūnus galima išvežti iš šios zonos oficialiai prižiūrint tiesiai į kompetentingos institucijos paskirtą skerdyklą skubiam skerdimui. Kompetentinga institucija gali leisti gyvūnus išvežti tik po to, kai oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas atlieka visų ūkyje esančių ligai imlių rūšių gyvūnų apžiūrą ir patvirtina, kad nėra įtariamų užsikrėtus gyvūnų. Kompetentinga institucija, atsakinga už skerdyklą, informuojama apie ketinimą vežti ten gyvūnus.

2. Stebėjimo zonoje taikomos priemonės turi galioti bent jau maksimalų inkubacinį laikotarpį po to, kai ūkyje buvo sunaikinti visi gyvūnai pagal 5 straipsnį ir pagal 16 straipsnį atlikti valymo ir dezinfekavimo veiksmai. Tačiau jei ligą perduoda užkratą pernešantys vabzdžiai, kompetentinga institucija gali nustatyti kitą taikomų priemonių trukmę ir nuostatas dėl galimo saugių gyvūnųįvežimo į ūkį. Valstybės narės nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas Veterinarijos nuolatinio komiteto valstybes nares apie priemones, kurių buvo imtasi.

13 straipsnis

Jei 11 straipsnio 1 dalies d punkte ir 12 straipsnio 1 dalies d punkte numatyti draudimai, atsižvelgiant į naujus ligos atvejus, trunka daugiau kaip 30 dienų ir atsiranda sunkumų gyvūnus laikyti, kompetentinga institucija, gavusi pagrįstą savininko prašymą gali leisti išvežti gyvūnus iš ūkio, esančio apsaugos ar stebėjimo zonoje, jeigu:

a) oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas patikrino faktus;

b) visi ūkyje esantys gyvūnai yra patikrinti;

c) atliktas gyvūnų, kuriuos rengiamasi išvežti, klinikinis tyrimas ir gauti neigiami rezultatai;

d) kiekvienas gyvūnas yra paženklintas žyma ausyje ar kitu patvirtintu būdu;

▼B

e) paskirties ūkis yra apsaugos arba stebėjimo zonoje.

Turi būti imtasi visų būtinų atsargumo priemonių, ypač valant ir dezinfekuojant sunkvežimius po gyvūnų išvežimo, kad ligos sukėlėjas neišplistų gyvūnus vežant.

14 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija imsis visų būtinų priemonių informuoti apsaugos ir stebėjimo zonose dirbančius asmenis apie galiojančius apribojimus ir duos visus nurodymus, reikalingus atitinkamam šių priemonių įgyvendinimui.

2. Jeigu konkrečiame regione epizootinė padėtis yra ypač pavojinga, visos papildomos priemonės, kurių turėtų imtis valstybės narės, patvirtinamos 26 straipsnyje numatyta tvarka.

15 straipsnis

Nukrypstant nuo šioje direktyvoje nustatytų bendrųjų nuostatų, konkrečios nuostatos, susijusios su atitinkamos ligos kontrolės ir likvidavimo priemonėmis:

— dėl kiaulių vezikulinės ligos pateiktos II priede,

— dėl bet kurios kitos I priede nurodytos ligos yra tvirtinamos Tarybos kvalifikuota balsų dauguma, remiantis Komisijos pasiūlymu.

16 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) naudojamos dezinfekcijos priemonės, insekticidai ir, jei reikia, jų koncentracija yra oficialiai tvirtinami kompetentingos institucijos;

b) valymas, dezinfekcija ir dezinsekcija yra atliekama oficialiai prižiūrint:

— vadovaujantis oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo pateiktomis instrukcijomis

ir

— tokiu būdu, kad būtų pašalinta bet kokia ligos sukėlėjo išplitimo ar išlikimo rizika;

c) atlikus veiksmus, nurodytus b punkte, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas įsitikina, kad numatytos priemonės įgyvendintos tinkamai, ir kad praėjo ne mažiau kaip 21 diena, skirta užtikrinti, jog konkreti liga buvo visiškai likviduota prieš ligai imlių rūšių gyvūnų įvežimą.

2. Užkrėsto ūkio valymo ir dezinfekavimo procedūros:

— kilus kiaulių vezikulinei ligai yra pateiktos II priede,

— yra nustatomos, atsižvelgiant į specialias kiekvienai I priede nurodytai ligai taikomas priemones, 15 straipsnio antroje įtraukoje nustatyta tvarka.

17 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienoje valstybėje narėje būtų paskirta:

a) nacionalinė laboratorija, turinti įrangą ir kvalifikuotus specialistus, kurie gali, pasireiškus ligai, nustatyti viruso tipą, potipį ir jo variantą ir patvirtinti regioninių diagnostikos laboratorijų gautus rezultatus;

▼B

b) nacionalinė laboratorija, tirianti regioninėse diagnostikos laboratorijose naudojamus reagentus.

2. Nacionalinės laboratorijos, paskirtos kiekvienai nurodytai ligai tirti, yra atsakingos už diagnostinių standartų ir metodų suderinimą bei reagentų panaudojimą.

3. Nacionalinės laboratorijos, paskirtos kiekvienai nurodytai ligai tirti, yra atsakingos už diagnostinių standartų ir metodų, kuriuos nustato kiekviena valstybėje narėje esanti konkrečios ligos diagnostikos laboratorija, suderinimą. Šiuo tikslu jos:

a) gali tiekti diagnostinius reagentus nacionalinėms laboratorijoms;

b) kontroliuoja visų valstybėje narėje naudojamų diagnostinių reagentų kokybę;

c) periodiškai organizuoja lyginamuosius tyrimus;

d) laiko konkrečią ligą sukėlusio viruso mėginius, jeigu liga patvirtinta valstybėje narėje;

e) užtikrina, kad būtų patvirtinti teigiami rezultatai, gauti regioninėse diagnostikos laboratorijose.

4. Tačiau nukrypdamos nuo 1 dalies valstybės narės, neturinčios nacionalinės laboratorijos, kuri būtų kompetentinga konkrečiai ligai tirti, gali naudotis kitos valstybės narės nacionalinės laboratorijos, turinčios atitinkamą kompetenciją, paslaugomis.

▼M7

5. Valstybės narės nuolat atnaujina 1 dalyje nurodytų nacionalinių laboratorijų sąrašus ir sudaro sąlygas kitoms valstybėms narėms bei visuomenei su jais susipažinti.

▼B

6. Nacionalinės laboratorijos, paskirtos kiekvienai nurodytai ligai tirti, bendradarbiauja su atitinkamomis Bendrijos etaloninėmis laboratorijomis, minimomis 18 straipsnyje.

7. Išsamias šio straipsnio taikymo taisykles tvirtina Komisija 25 straipsnyje numatyta tvarka.

18 straipsnis

1. Bendrijos etaloninė laboratorija kiaulių vezikulinei ligai tirti nurodyta II priede.

2. Bendrijos etaloninės laboratorijos, tiriančios kitas I priede nurodytas ligas, paskiriamos 15 straipsnio 2 įtraukoje numatyta tvarka, rengiant specialias šiai ligai skirtas priemones.

3. Nepažeidžiant Sprendimo 90/424/EEB, ypač jo 28 straipsnio, laboratorijų, minimų šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, funkcijos ir uždaviniai yra nustatyti III priede.

19 straipsnis

1. Vakcinacija nuo I priede išvardytų ligų gali būti neatliekama, išskyrus tuos atvejus, jei ji būtina kaip papildoma kontrolės priemonė ligos protrūkio atveju, vadovaujantis šiomis nuostatomis:

a) sprendimą dėl vakcinacijos, kaip papildomos kontrolės priemonės, priima Komisija 26 straipsnyje numatyta tvarka, bendradarbiaudama su atitinkama valstybe nare;

b) šis sprendimas priimamas visų pirma atsižvelgiant į:

— atitinkamų rūšių gyvūnų koncentraciją ligos apimtoje zonoje,

— kiekvienos naudojamos vakcinos savybes ir sudėtį,

▼B

— vakcinų platinimo, sandėliavimo ir naudojimo priežiūros tvarką,

— gyvūnų, kurie gali ar privalo būti vakcinuojami, rūšis ir amžių,

— teritorijų, kuriose gali ir privalo būti atliekama vakcinacija, apimtį,

— vakcinacijos trukmę.

2. 1 dalyje minimu atveju:

a) ligai imlių rūšių gyvūnų, laikomų 4 straipsnyje minimuose ūkiuose, vakcinacija arba papildoma vakcinacija yra draudžiama;

b) draudžiama naudotihiperimuninio serumo injekcijas.

3. Vakcinacija atliekama pagal tokias taisykles:

a) visi vakcinuojami gyvūnai turi būti paženklinti aiškia ir įskaitoma žyma taikant metodą, patvirtintą 25 straipsnyje nustatyta tvarka;

b) visi vakcinuojami gyvūnai turi likti vakcinacijos zonoje, jei jie nėra išvežami į kompetentingos institucijos paskirtą skerdyklą skubiam skerdimui – tokiu atveju gyvūnų judėjimas gali būti leidžiamas tik po to, kai oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas apžiūri visus ūkyje laikomus ligai imlių rūšių gyvūnus ir patvirtina, kad nė vienas gyvūnas nėra įtariamas sergant.

4. Baigus vakcinaciją, ligai imlių rūšių gyvūnus išvežti iš vakcinacijos zonos gali būti leidžiama 26 straipsnyje numatyta tvarka ir po ta pačia tvarka nustatyto laikotarpio.

5. Valstybės narės reguliariai informuoja Komisiją per Veterinarijos nuolatinį komitetą apie vakcinacijos eigą.

6. Tačiau nukrypdama nuo 1 dalies valstybė narė gali priimti sprendimą dėl skubios vakcinacijos, pranešusi apie tai Komisijai ir jeigu tai neprieštarauja Bendrijos esminiams interesams. Šis sprendimas, kurį priimant visų pirma turi būti atsižvelgiama į gyvūnų koncentraciją tam tikruose regionuose, į būtinybę saugoti atskiras rūšis ir geografinės zonos, kur vykdoma vakcinacija, apimtį, yra nedelsiant nagrinėjamas 26 straipsnyje nustatyta tvarka Veterinarijos nuolatiniame komitete, kuris gali nuspręsti tęsti, pakeisti arba išplėsti priemones arba jų nebetaikyti.

20 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė parengia nepaprastosios padėties planą, skirtą visų ligų, išvardytų I priede, atveju ir apibrėžiantį nacionalines priemones, kurios turi būti įgyvendinamos kilus vienos iš šių ligų protrūkiui.

Pagal šį planą turi būti naudojama įranga, įrenginiai, personalas ir visos kitos atitinkamos priemonės, būtinos greitai ir efektyviai likviduoti ligos protrūkį.

2. Bendrieji kriterijai, taikytini rengiant nepaprastosios padėties planus, išdėstyti IV priedo 1–5 ir 10 punktuose, o 6–9 punktuose išvardyti kriterijai, koreguotini atsižvelgiant į konkrečią ligą. Tačiau valstybės narės gali apsiriboti 6–9 punktuose numatytų kriterijų taikymu, jeigu 1–5 ir 10 punktų kriterijai jau buvo patvirtinti pateikiant planus dėl kontrolės priemonių taikymo kilus kitokiai ligai.

3. Nepaprastosios padėties planai, parengti pagal IV priede išdėstytus kriterijus, pateikiami Komisijai:

i) ne vėliau kaip per šešis mėnesius po šios direktyvos įsigaliojimo – dėl kiaulių vezikulinės ligos;

ii) ne vėliau kaip per šešis mėnesius įgyvendinus specialias priemones dėl bet kurios kitos I priede išvardytos ligos.

▼B

4. Komisija nagrinėja nepaprastosios padėties planus, kad nustatytų, ar jie padės pasiekti tikslą, ir siūlo atitinkamai valstybei narei būtinus pakeitimus, visų pirma siekdama užtikrinti šių ir kitų valstybių narių planų suderinamumą.

Planus, prireikus su pakeitimais, Komisija tvirtina 25 straipsnyje nustatyta tvarka.

Planai gali būti vėliau keičiami arba papildomi ta pačia tvarka, atsižvelgiant į situacijos pokyčius ir į specifines konkrečios ligos savybes.

21 straipsnis

Nukrypstant nuo 19 ir 20 straipsniuose numatytų reikalavimų dėl nepaprastosios padėties priemonių, kurias turi tvirtinti valstybės narės, ir siekiant atsižvelgti į gamtinius, geografinio pobūdžio apribojimus, būdingus Prancūzijos užjūrio departamentams, Azorų saloms ir Madeirai, taip pat į jų nutolimą nuo pagrindinės Bendrijos teritorijos dalies, atitinkamai valstybei narei leidžiama taikyti konkrečias kontrolės priemones, kurios yra specifinės kiekvienai iš ligų, išvardytų šios direktyvos I priede.

Atitinkama valstybė narė per Veterinarijos nuolatinį komitetą informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie priemones, kurių ji ėmėsi, visų pirma apie kontrolės priemones, įgyvendintas siekiant užtikrinti, kad gyvūnai iš atitinkamų teritorijų ar iš tų gyvūnų pagaminti produktai nebūtų siunčiami į kitas Bendrijos teritorijas.

Po informavimo procedūros, minimos ankstesnėje pastraipoje, 20 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

22 straipsnis

Komisijos ekspertai, bendradarbiaudami su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis ir atsižvelgdami į šios direktyvos vienodo taikymo būtinumą, gali atlikti patikrinimus vietoje. Tuo tikslu jie gali patikrinti reprezentatyvųjį ūkių procentą ir nustatyti, ar kompetentingos institucijos kontroliuoja, kad tie ūkiai laikytųsi šios direktyvos reikalavimų. Komisija informuoja valstybes nares apie atliktų patikrinimų rezultatus.

Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas, teikia būtiną pagalbą, kad ekspertai galėtų vykdyti savo pareigas.

Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės nustatomos 25 straipsnyje numatyta tvarka.

23 straipsnis

1. Sąlygos, reglamentuojančios Bendrijos įnašą finansuojant priemones, susijusias su šios direktyvos taikymu, yra nustatytos Sprendime 90/424/EEB.

2. Sprendimo 90/424/EEB 3 straipsnis keičiamas taip:

a) straipsnio 1 dalyje nurodytame ligų sąraše papildomai įrašoma:

„hemoraginė elnių liga“;

b) straipsnis papildomas 2a dalimi:

„2a. Atitinkama valstybė narė Bendrijos finansinę paramą taip pat gali gauti tuo atveju, jei, kilus vienos iš 1 dalyje išvardytų ligų protrūkiui, dvi ar kelios valstybės narės glaudžiai bendradarbiauja kontroliuodamos epidemiją, visų pirma atlikdamos epidemiologinius tyrimus bei įgyvendindamos ligos stebėjimo priemones. Nepažeidžiant priemonių, numatytų pagal bendro rinkų organizavimo principus, sprendimas dėl atitinkamo Bendrijos finansinio įnašo priimamas 41 straipsnyje nustatyta tvarka.“

▼B

24 straipsnis

1. Prireikus Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma iš dalies pakeičia I, III, ir IV priedus, visų pirma siekdama atsižvelgti į mokslinių tyrimų ir diagnostikos procedūrų raidą.

2. Komisija 25 straipsnyje nustatyta tvarka gali iš dalies pakeisti II priedą, visų pirma siekdama atsižvelgti į mokslo ir technologijų raidą bei į diagnozavimo metodus.

▼M2

25 straipsnis

1. Komisijai padeda Reglamento (EEB) Nr. 178/2002 ([1]) 58 straipsniu įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB ([2]) 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

▼B

26 straipsnis

1. Kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje numatytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu nedelsdamas klausimą perduoda Veterinarijos nuolatiniam komitetui.

▼A1

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę pareiškia per dvi dienas. Tais atvejais, kai Taryba turi priimti sprendimą Komisijos siūlymu, nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma. Valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

▼B

►A1 3. ◄ a) Komisija patvirtina ir nedelsdama įgyvendina priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę.

b) Kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurios turi būti patvirtintos. Taryba patvirtina priemones kvalifikuota balsų dauguma.

Jei nuo tos dienos, kai klausimas buvo perduotas Tarybai, ji per 15 dienų nepatvirtina jokių priemonių, pasiūlytas priemones patvirtina ir nedelsdama įgyvendina Komisija, išskyrus tuos atvejus, kai Taryba paprasta balsų dauguma yra balsavusi prieš tokias priemones

27 straipsnis

1. Valstybės narės patvirtina priemones, kurios, įsigaliojusios iki 1993 m. spalio 1 d., įgyvendina šią direktyvą.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

([1]) OL L 31, 2002 2 1, p. 1.
([2]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

3. Galutinis teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę terminas, kuris yra 1993 m. spalio 1 d., nepažeidžia veterinarinių patikrinimų pasienyje panaikinimą, numatytą Direktyvoje 90/425/EEB.

28 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

LIGOS, APIE KURIAS PRIVALOMA PRANEŠTI

Liga	Maksimalus inkubacinis laikotarpis
Galvijų maras	21 diena
Smulkiųjų atrajotojų maras	21 diena
Kiaulių vezikulinė liga	28 dienos
Mėlynojo liežuvio liga	40 dienų
Epizootinė hemoraginė elnių liga	40 dienų
Avių ir ožkų raupai	21 diena
Vezikulinis stomatitas	21 diena
►M1 Afrikinis kiaulių maras ◄	40 dienų
Žvynelinė liga	28 dienos
Rifto slėnio karštligė	30 dienų

▼B

II PRIEDAS

SPECIALIOS TAM TIKRŲ LIGŲ KONTROLĖS PRIEMONĖS

Be bendrųjų nuostatų, nustatytų šioje direktyvoje, toliau pateiktos specialios nuostatos taikomos kilus kiaulių vezikulinei ligai.

1. **Ligos aprašymas**

   Tai kiaulių liga, kurios neįmanoma kliniškai atskirti nuo snukio ir nagų ligos. Ji sukelia vezikulių susidarymą ant šnipo, lūpų, liežuvio, apynagėse ir tarpunagėse.Ligos eiga nevienoda; virusas gali apkrėsti kiaulių bandą, nesukeldamas klinikinių pakitimų. Virusas ilgą laiką gali išlikti aplinkoje, netgi šviežioje mėsoje; jis labai atsparus įprastoms dezinfekcijos priemonėms, ilgai išlieka gyvybingas ir stabilus aplinkoje, kurios pH svyruoja nuo 2,5 iki 12. Todėl ypač svarbu viską kruopščiai valyti ir dezinfekuoti.

2. **Inkubacinis laikotarpis**

   Šioje direktyvoje nurodytas maksimalus inkubacinis laikotarpis yra 28 dienos.

3. **Diagnozavimo procedūros, patvirtinančios kiaulių vezikulinės ligos diferencinę diagnozę**

   Medžiagos surinkimo metodai diagnozei nustatyti, diagnostiniai tyrimai laboratorijose, antikūnų suradimas ir laboratorijose atliktų tyrimų rezultatų įvertinimas yra nustatomi 25 straipsnyje numatyta tvarka iki šios direktyvos įsigaliojimo datos.

4. **Kiaulių vezikulinės ligos patvirtinimas**

   Nukrypstant nuo šios direktyvos 2 straipsnio 6 dalies, liga patvirtinama:

   a) ūkiuose, kuriuose kiaulių vezikulinės ligos virusas išskiriamas iš kiaulių arba aplinkos;

   b) ūkiuose, kuriuose yra teigiamai į serologinius tyrimus reagavusių kiaulių, jei šios ir kitos ūkyje esančios kiaulės turi pakitimų, būdingų kiaulių vezikulinei ligai;

   c) ūkiuose, kuriuose yra kiaulių su būdingais klinikiniais ligos požymiais arba kurių serologinių tyrimų rezultatai yra teigiami, jei yra tiesioginis epizootinis ryšys su patvirtintu ligos protrūkiu;

   d) kitose bandose, kuriose buvo aptikta teigiamai į serologinius tyrimus reagavusių kiaulių. Šiuo atveju kompetentinga institucija, prieš patvirtindama, kad sergama šia liga, pakartotinai atlieka papildomus tyrimus, būtent, pakartotinai tiria mėginius, juos surinkdama kas 28 dienas. Kol vyksta tokie papildomi tyrimai, taikomos 4 straipsnio nuostatos. Jeigu vėlesni tyrimai nepatvirtina šios ligos, o kiaulių serologinių tyrimų rezultatai ir toliau yra teigiami, kompetentinga institucija užtikrina, kad ištirtos kiaulės būtų užmuštos ir sunaikintos arba, jai prižiūrint, paskerstos skerdykloje, kurią kompetentinga institucija paskiria savo nacionalinėje teritorijoje.

   Kompetentinga institucija užtikrina, kad atvežtos į skerdyklą kiaulės būtų laikomos ir paskerstos atskirai nuo kitų kiaulių, o jų mėsa būtų skirta tik vidaus rinkai.

▼M7

_____

▼B

6. **Bendrijos etalonin**ė **laboratorija**

   AFRC Institute for Animal Health,

   Pirbright Laboratory,

   Ash Road,

   Pirbright,

   Woking,Surrey

   GU24 ONF,

   United Kingdom.

▼B

7. **Apsaugos zona**

1. Apsaugos zonos apimtis nustatyta šios direktyvos 10 straipsnyje.

2. Kiaulių vezikulinės ligos atveju, šios direktyvos 11 straipsnyje numatytos priemonės, laikantis leidžiančių nukrypti nuostatų, pakeičiamos toliau išvardytomis priemonėmis:

a) nustatomi visi ūkiai, kuriuose laikomi ligai imlių rūšių gyvūnai;

b) periodiškai lankomasi ūkiuose, kuriuose laikomi ligai imlių rūšių gyvūnai, atliekamas jų klinikinis tyrimas, prireikus paimami mėginiai laboratoriniam tyrimui; tikrinimai ir jų rezultatai registruojami, o šių tikrinimų dažnumas yra proporcingas epizootinės ligos pavojingumui ūkiuose, keliančiuose didžiausią pavojų;

c) uždraudžiamas ligai imlių gyvūnų judėjimas ir jų vežimas viešaisiais ir privačiais keliais, išskyrus ūkio aptarnavimo kelius; tačiau kompetentinga institucija gali leisti nukrypti nuo tokio draudimo vežant gyvūnus tranzitu keliu ar geležinkeliu, jų neiškraunant arba nesustojant;

d) tačiau 25 straipsnyje numatyta tvarka išimtis gali būti taikoma skerstinoms kiaulėms, kurios yra iš už apsaugos zonos ir vežamos skersti į toje zonoje esančią skerdyklą;

e) sunkvežimiai, taip pat kitos transporto priemonės ar įrengimai, kuriais buvo naudojamasi apsaugos zonoje vežant kiaules ir kitus gyvūnus bei medžiagas, kurie galėjo būti užkrėsti (pvz., pašarus, mėšlą, srutas ir pan.), neturi išvažiuoti iš:

i) apsaugos zonoje esančio ūkio;

ii) apsaugos zonos;

iii) skerdyklos,

prieš tai jų neišvalius ir nedezinfekavus pagal kompetentingos institucijos nustatytas taisykles. Šios taisyklės visų pirma numato, kad nė vienas sunkvežimis ar transporto priemonė, kuria buvo vežamos kiaulės, negali išvažiuoti iš zonos nepatikrintas kompetentingos institucijos;

f) kiaulės negali būti išvežtos iš ūkio ir turi būti jame laikomos 21 dieną po to, kai užkrėstame ūkyje buvo atliktas pirminis valymas ir dezinfekcija, kaip nustatyta 16 straipsnyje; po 21 dienos gali būti leista išvežti kiaules iš minėto ūkio:

i) tiesiai į kompetentingos institucijos paskirtą skerdyklą, pageidautina apsaugos ar stebėjimo zonoje, jeigu:

— patikrintos visos ūkyje laikomos kiaulės,

— atlikti klinikiniai skersti vežamų kiaulių tyrimai,

— kiekviena kiaulė būtų paženklinta žyma ausyje ar kuriuo kitu patvirtintu būdu,

— kiaulės vežamos transporto priemonėmis, kurias užplombavo kompetentinga institucija.

Atsakinga už skerdyklą kompetentinga institucija turi būti informuota apie ketinimą ten vežti kiaules.

Atvežtos į skerdyklą kiaulės laikomos ir skerdžiamos atskirai nuo kitų kiaulių. Transporto priemonės ir įrengimai, kuriais buvo vežamos kiaulės, išvalomi ir dezinfekuojami prieš išvykimą iš skerdyklos.

Gyvūnų tikrinimo prieš skerdimą ir *post mortem* tikrinimo paskirtoje skerdykloje metu kompetentinga institucija atsižvelgia į bet kokius požymius, susijusius su kiaulių vezikulinę ligą sukeliančiu virusu.

Jei kiaulės paskerdžiamos pagal šias taisykles, imamas statistinis reprezentatyvusis kraujo mėginys. Gavus teigiamą rezultatą, patvirtinantį kiaulių vezikulinę ligą, taikomos 9 punkto 3 papunktyje numatytos priemonės;

ii) esant išskirtinėms aplinkybėms, į kitas patalpas, esančias apsaugos zonoje, jei:

▼B

— visos ūkyje laikomos kiaulės būtų patikrintos,

— buvo atliktas išvežti skirtų kiaulių klinikinis tyrimas ir ligos požymiai nenustatyti,

— kiekviena kiaulė yra paženklinta žyma ausyje ar kuriuo nors kitu patvirtintu būdu;

▼M5

g) f punkto i papunktyje nurodytų kiaulių mėsa:

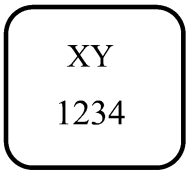
i) nepatenka į Bendrijos vidaus arba išorės prekybą ir yra žymima šviežios mėsos sveikatos žyma, numatyta Tarybos direktyvos 2002/99/EB ([1]) II priede;

ii) yra gaunama, pjaustoma, gabenama ir sandėliuojama atskirai nuo mėsos, skirtos Bendrijos vidaus ar išorės prekybai ir naudojama taip, kad būtų išvengta jos patekimo į mėsos produktus, skirtus Bendrijos vidaus ar išorės prekybai, nebent yra apdirbta taip, kaip nustatyta Direktyvos 2002/99/EB III priede;

h) i) Nukrypdamos nuo g punkto nuostatų, valstybės narės gal nuspręsti ant kiaulių, nurodytų f punkto i papunktyje, mėsos dėti kitas identifikacines žymas, nei nustatytosios Direktyvos 2002/99/EB II priede, su sąlyga, kad tokios identifikacinės žymos būtų lengvai atskiriamos nuo identifikacinių žymų, dedamų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 853/2004 ([2]) arba Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2076/2005 ([3]).

Valstybės narės, nusprendusios naudoti alternatyviąsias identifikacines žymas, informuoja apie tai Komisiją Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete.

ii) i papunktyje išdėstytu tikslu identifikacinė žyma turi būti aiški ir neištrinama, rašmenys turi būti įskaitomi ir aiškiai pateikti. Identifikacinė žyma turi būti tokios formos ir joje turi būti nurodoma tokia informacija:

XY – Reglamento (EB) Nr. 853/2004 II priedo I skirsnio B dalies 6 punkte nurodytas atitinkamos šalies kodas.

1234 – Reglamento (EB) Nr. 853/2004 II priedo I skirsnio B dalies 7 punkte nurodytas įmonės patvirtinimo numeris.

▼B

3. Apsaugos zonoje priemonės taikomos, kol:

a) įvykdomos visos šios direktyvos 16 straipsnyje nustatytos priemonės;

b) visuose zonos ūkiuose atliekamas:

i) kiaulių klinikinis tyrimas, kuriuo nustatoma, kad jos neturi jokių kiaulių vezikulinės ligos požymių, ir

ii) kiaulių statistinio mėginio serologinis tyrimas, kuriuo nustatoma, kad nėra antikūnų prieš kiaulių vezikulinę ligą. Serologinio tyrimo programoje atsižvelgiama į kiaulių vezikulinės ligos perdavimo bei kiaulių laikymo būdus. Programa patvirtinama šios direktyvos 25 straipsnyje nustatyta tvarka iki šios direktyvos įsigaliojimo datos.

Tyrimas ir mėginių rinkimas, numatyti i ir ii papunkčiuose, gali būti atliekami tik praėjus 28 dienoms po užkrėstame ūkyje atlikto pirminio valymo ir dezinfekcijos.

([1]) OL L 18, 2003 1 23, p. 11.
([2]) OL L 139, 2004 4 30, p. 55.
([3]) OL L 338, 2005 12 22, p. 83.

▼B

4. Pasibaigus 3 punkte nurodytam laikotarpiui, apsaugos zonoje taikomos stebėjimo zonos taisyklės.

▼M5

5. Jeigu 2 dalies f punkte numatyti draudimai taikomi ilgiau nei 30 dienų dėl naujų ligos atvejų ir dėl šios priežasties kyla problema dėl gyvūnų laikymo, gavusi pagrįstą savininko prašymą ir su sąlyga, kad oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas patikrino faktus, kompetentinga institucija gali leisti išvežti gyvūnus iš apsaugos zonoje esančio ūkio. 2 dalies f ir h punktai taikomi *mutatis mutandis*.

▼B

8. **Stebėjimo zona**

1. Stebėjimo zonos dydis nustatytas 10 straipsnyje.

2. Kiaulių vezikulinės ligos atveju 12 straipsnyje numatytos priemonės pakeičiamos šiomis priemonėmis:

a) nustatomi visi ūkiai, kuriuose laikomi ligai imlių rūšių gyvūnai;

b) bet koks kiaulių judėjimas, išskyrus jų vežimą į skerdyklą tiesiai iš stebėjimo zonoje esančio ūkio, yra leidžiamas, jeigu per pastarąsias 21 dieną į tokį ūkį nebuvo vežama kiaulių; gyvūnų savininkas ar už juos atsakingas asmuo turi registruoti bet kokį kiaulių judėjimą;

c) kiaulės gali būti išvežamos iš stebėjimo zonos gavus kompetentingos institucijos leidimą, jeigu:

— visos ūkyje laikomos kiaulės patikrintos per 48 val. iki jų išvežimo,

— per 48 valandas iki išvežimo atliktas išvežti numatytų kiaulių klinikinis tyrimas, kurio rezultatai neigiami,

— per 14 dienų iki išvežimo atliktas išvežti numatytų kiaulių statistinio mėginio serologinis tyrimas ir nenustatyta kiaulių vezikulinės ligos viruso antikūnų. Tačiau gali būti atliktas skersti skirtų kiaulių kraujo mėginių, paimtų iš kompetentingos institucijos savo teritorijoje paskirtos skerdyklos, serologinis tyrimas. Gavus teigiamus rezultatus, patvirtinančius kiaulių vezikulinę ligą, taikomos 9 punkto 3 papunktyje numatytos priemonės,

— kiekviena kiaulė paženklinta įsagu ar kuriuo nors kitu patvirtintu būdu,

— po kiekvieno išvežimo sunkvežimiai ar kitos transporto priemonės bei įrengimai, naudoti kiaulėms vežti, yra išvalomi ir dezinfekuojami;

d) sunkvežimiai, kitos transporto priemonės ir įrengimai, naudoti vežant kiaules ar kitus gyvūnus bei kitas medžiagas, kurie galėjo būti užkrėsti ir kurie buvo naudoti stebėjimo zonoje, iš šios zonos gali išvykti ar būti išvežti tik juos išvalius ir dezinfekavus pagal kompetentingos institucijos nustatytas taisykles.

3. a) Stebėjimo zonos dydis gali būti keičiamas pagal nuostatas, nustatytas 10 straipsnio 3 dalyje.

b) Priemonės stebėjimo zonoje taikomos tol, kol:

i) vykdomos 16 straipsnyje numatytos priemonės;

ii) vykdomos visos šioje zonoje būtinos priemonės.

9. **Pagrindinės bendrosios priemonės**

Nustačius kiaulių vezikulinę ligą, taikomos šios papildomos priemonės:

1. Kai kiaulių vezikulinė liga oficialiai patvirtinama, valstybės narės užtikrina, kad be priemonių, numatytų šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje ir 5 straipsnyje, kiaulių mėsa, gauta paskerdus kiaules tuo metu, kai ūkyje atsirado ligos užkratas ir buvo pradėtos įgyvendinti oficialios priemonės, būtų, jei įmanoma, surasta ir oficialiai prižiūrint sunaikinta tokiu būdu, kad būtų išvengta kiaulių vezikulinės ligos viruso išplitimo rizikos.

2. Kai oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas įtaria, kad kiaulės ūkyje galėjo užsikrėsti dėl asmenų, gyvūnų ir transporto priemonių judėjimo

▼B

arba kitokiu būdu, taikomi judėjimo apribojimai, numatyti šios direktyvos 9 straipsnyje, bent iki to laiko, kol ūkyje atliekamas:

a) kiaulių klinikinis tyrimas ir gaunami neigiami tyrimo rezultatai;

b) kiaulių statistinio mėginio serologinis tyrimas ir nenustatoma kiaulių vezikulinės ligos antikūnų pagal 7 punkto 3 papunkčio b dalies ii punktą.

Tyrimai, minimi a ir b punktuose, atliekami praėjus 28 dienoms po ūkio patalpų galimo užkrėtimo dėl asmenų, gyvūnų, transporto priemonių judėjimo arba kitu būdu.

3. Kai kiaulių vezikulinė liga patvirtinama skerdykloje, kompetentinga institucija užtikrina, kad:

a) nedelsiant būtų paskerstos visos skerdykloje esančios kiaulės;

b) infekuotų ar užkrėstų kiaulių skerdena ir atliekos būtų sunaikintos, esant oficialiai priežiūrai, tokiu būdu, kad būtų išvengta kiaulių vezikulinės ligos viruso išplitimo rizikos;

c) pastatų ir įrengimų, tarp jų ir transporto priemonių, valymas ir dezinfekcija būtų atlikti prižiūrint oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui pagal kompetentingos institucijos numatytas instrukcijas;

d) epidemiologinis tyrimas būtų atliekamas pagal šios direktyvos 8 straipsnį;

e) kiaulės neskerdžiamos mažiausiai 24 val. po valymo ir dezinfekcijos pagal c punktą.

10. **Užkrėstų ūkių valymas ir dezinfekcija**

Be šios direktyvos 16 straipsnyje numatytų priemonių, papildomai taikomos šios priemonės:

1. *Pirminis valymas ir dezinfekcija*

a) kai tik kiaulių skerdenos išvežamos sunaikinti, patalpos, kuriose buvo laikomos kiaulės, ir bet kuri kita patalpų dalis, užkrėsta skerdimo metu, turi būti išpurkšta pagal 16 straipsnį patvirtinta dezinfekcijos priemone, kurio koncentracija sunaikina kiaulių vezikulinės ligos virusą. Dezinfekcijos priemonės ekspozicijos laikas patalpų paviršiuje turi būti ne trumpesnis kaip 24 valandos;

b) visos skerdimo atliekos arba skerdimo metu išlietas kraujas surenkamas ir sunaikinamas kartu su skerdenomis (skerdimas visada atliekamas ant nelaidaus skysčiui paviršiaus).

2. *Tolesnis valymas ir dezinfekcija*

a) visas mėšlas, pakratai, užkrėsti pašarai ir kitos medžiagos turi būti išvežti iš pastatų, sukrauti į krūvas ir apipurkšti patvirtinta dezinfekcijos priemone. Srutosturi būti apdorotos taip, kad būtų sunaikintas virusas;

b) visi nešiojamieji reikmenys turi būti išvežti iš pastatų ir atskirai išvalyti bei dezinfekuoti;

c) riebalai ir kiti nešvarumai turi būti nuplauti nuo visų paviršių riebalus šalinančiais tirpalais, paskui nuplauti po vandens srove;

d) po to dezinfekcijos priemone vėl nupurškiami visi paviršiai;

e) plombuojamos patalpos turi būti dezinfekuojamos fumigantais;

f) nedelsiant, apžiūrėjus oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui, atliekamas pažeistų grindų, sienų ir kitų pastato dalių remontas;

g) po remonto patikrinama, ar jis atliktas patenkinamai;

h) patalpos, kuriose nėra degių medžiagų, gali būti apdorotos termiškai, panaudojant liepsnosvaidį;

i) visi paviršiai turi būti nupurkšti šarmine dezinfekcijos priemone, kurios pH didesnis nei 12,5, arba bet kuria kita leistina dezinfekcijos priemone. Dezinfekcijos priemonės nuplaunamos vandeniu praėjus 48 valandoms po dezinfekcijos.

▼B

3. *Galutinis valymas ir dezinfekcija*

Apdorojimas naudojant liepsnosvaidį ar šarminę dezinfekcijos priemonę (2 punkto h arba i papunkčiai) turi būti pakartotas po 14 dienų.

11. **Užkrėstų ūkių atstatymas**

Be priemonių, nustatytų šios direktyvos 5 straipsnio 4 dalyje, taikomos šios priemonės:

1. Atstatymas neturėtų prasidėti anksčiau nei praėjus keturioms savaitėms nuo visiško patalpų dezinfekavimo, t. y. atlikus valymo ir dezinfekcijos trečiojo etapo procedūras.

2. Įvežant kiaules į ūkį atsižvelgiama į anksčiau ūkyje praktikuotą jų auginimo tipą ir taikant vieną iš šių procedūrų:

a) ūkiuose, kuriuose kiaulės laikomos lauke,.AND.atstatoma iš pradžių įvežant ribotą skaičių bandomųjų paršelių, kuriems nebuvo nustatyti kiaulių vezikulinės ligos viruso antikūnai. Bandomieji paršeliai paskirstomi visame užkrėstame ūkyje pagal kompetentingos institucijos reikalavimus, o praėjus 28 dienoms nuo jų perkėlimo į ūkį atliekamas klinikinis jų tyrimas bei serologinis mėginių tyrimas.

Jei nustatoma, kad nė vienas bandomasis paršelis neturi klinikinių kiaulių vezikulinės ligos požymių ir šios ligos viruso antikūnų,. AND.gali būti visiškai atstatyta;

b) esant kitiems gyvulių auginimo būdams, kiaulių.AND.atnaujinama pagal a punkte numatytas priemones arba visiškai atstatoma, jeigu:

— visos kiaulės, atvežamos per 8 dienas, iš ūkių, esančių už teritorijų, kurioms taikomi apribojimai dėl kiaulių vezikulinės ligos, ir jų serologinio tyrimo rezultatai yra neigiami,

— nė viena kiaulė negali būti išvežama iš ūkio 60 dienų nuo paskutinių kiaulių įvežimo,

— atliekami klinikiniai ir serologiniai naujos bandos tyrimai pagal kompetentingos institucijos patvirtintus reikalavimus. Šie tyrimai gali būti atliekami ne anksčiau kaip praėjus 28 dienoms po paskutinių kiaulių įvežimo.

12. Ne vėliau kaip iki 1997 m. spalio 1 d. Komisija, remdamasi Veterinarijos mokslinio komiteto nuomone, pateikia Tarybai ataskaitą apie tyrimų ir diagnostikos procedūrų raidą bei mokslo ir technikos pažangą, tiriant kiaulių vezikulinę ligą, ir išdėsto galimus pasiūlymus, atsižvelgdama į šios ataskaitos išvadas. Taryba priima sprendimą dėl šių pasiūlymų kvalifikuota balsų dauguma ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo jų pateikimo.

▼B

III PRIEDAS

BENDRIJOS ETALONINĖS LABORATORIJOS KONKREČIOMS LIGOMS TIRTI

Bendrijos etaloninių laboratorijų konkrečioms ligoms tirti funkcijos ir uždaviniai:

1. Derinti, pasitarus su Komisija, konkrečių ligų diagnozavimo metodus valstybėse narėse, visų pirma:

   a) identifikuoti, saugoti ir tiekti konkrečią ligą sukėlusio viruso kamienus serologiniams tyrimams ir ruošti imuninius serumus;

   b) tiekti etaloninius serumus ir kitus etaloninius reagentus nacionalinėms etaloninėms laboratorijoms, kad būtų standartizuoti tyrimai ir valstybėse narėse naudojami reagentai;

   c) sudaryti ir išsaugoti konkrečią ligą sukėlusio viruso kamienus ir išskirtų virusų pavyzdžius;

   d) reguliariai organizuoti Bendrijoje diagnozės nustatymo procedūrų lyginamuosius tyrimus;

   e) rinkti ir lyginti duomenis ir informaciją apie naudotus diagnostikos metodus ir Bendrijoje atliktų tyrimų rezultatus;

   f) apibūdinti konkretaus viruso kamienus pažangiausiais metodais, kad būtų galima turėti didesnį supratimą apie konkrečios ligos epizootologiją;

   g) sekti pokyčius visame pasaulyje atitinkamos ligos stebėjimo, epizootologijos ir prevencijos srityse;

   h) saugoti ekspertizės duomenis apie konkrečios ligos virusą ir kitus virusus, kad būtų galima atlikti greitą diferencinę diagnozę;

   i) gilinti žinias apie imunologinių veterinarijos preparatų, naudojamų atitinkamai ligai likviduoti ir kontroliuoti, paruošimą ir naudojimą.

2. Aktyviai prisidėti prie konkrečios ligos protrūkių nustatymo valstybėse narėse, tiriant išskirtų virusų kamienus diagnozei patvirtinti, jiems apibūdinti bei epizootiniams tyrimams atlikti.

3. Dalyvauti rengiant ir perkvalifikuojant diagnostikos laboratorijų ekspertus, siekiant suderinti diagnostikos metodus visoje Bendrijoje.

▼B

IV PRIEDAS

BŪTINIAUSI KRITERIJAI RENGIANT NEPAPRASTOSIOS PADĖTIES PLANUS

Nepaprastosios padėties planai turi remtis bent jau šiais kriterijais:

1. krizės centro nacionaliniame lygyje įkūrimas, kuris koordinuoja visas atitinkamoje valstybėje narėje taikomas kontrolės priemones;
2. pateikiamas vietinių ligos kontrolės centrų sąrašas, kuriuose būtų tinkamos sąlygos koordinuoti ligos kontrolės priemones vietos lygiu;
3. pateikiama išsami informacija apie personalą, susijusį su kontrolės priemonių taikymu, jų kvalifikaciją ir pareigas;
4. kiekvienas vietinis ligų kontrolės centras turi turėti galimybę greitai susisiekti su asmenimis arba organizacijomis, kurie tiesiogiai arba netiesiogiai yra susiję su protrūkiu;
5. įranga ir medžiagos, kuriomis galima naudotis siekiant tinkamai vykdyti ligos kontrolės priemones;
6. pateikiamos išsamios instrukcijos dėl veiksmų, kurių turi būti imtasi įtarus ir patvirtinus infekciją arba užkrėtimą, tarp jų skerdenų sunaikinimo būdai;
7. paskelbtos mokymo programos praktinio ir administracinio darbo įgūdžiams išlaikyti ir ugdyti;
8. diagnostikos laboratorijose, turinčios įrangą veterinariniam *post mortem* tyrimui atlikti, pakankamai priemonių serologiniams, histologiniams ir kt. tyrimams atlikti ir pakankamai įgūdžių greitai nustatyti diagnozę. Turi būti pakankamai priemonių greitam mėginių pristatymui;
9. informacija apie turimą vakcinos nuo konkrečios ligos kiekį, kurio gali prireikti vykdant skubią vakcinaciją;
10. būti sudarytos teisinės sąlygos nepaprastosios padėties planams įgyvendinti.